

עמ"ת (באר שבע) 29695-04-25 - נחמן ישראל יוסף (עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (באר-שבע) 29695-04-25 - נחמן ישראל יוסף ע"י נ' מדינת ישראל ע"י מחוזי באר-שבע
עמ"ת (באר-שבע) 29695-04-25
נחמן ישראל יוסף (עציר) ע"י
ב"כ עו"ד רז קרן ישועה

נגד

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד מוריה ברקו

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[27.04.2025]

כבוד השופט אריאל חזק

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה באשדוד (כב' ס. הנשיא השופטת ח. אדרי), בתיק מ"ת

29695-04-25, מיום 7.4.25, במסגרתה נעצר העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה - פסילת בימ"ש, נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, אי ציות לשוטר במדים, תוקף רישיון הרכב פקע פחות מארבעה חודשים, נהיגה ברכב ללא ביטוח. בין היתר, תואר כי בתאריך 1.3.25 נהג העורר ברכב ללא פוליסת ביטוח בתוקף, כשבאותה עת היה בלתי מורשה לנהיגה - מעולם לא הוציא רישיון, וכן היה פסול לנהיגה ביועין, וכן בעת שרישיון הרכב פקע מתחת ל-4 חודשים. עוד תואר כי העורר לא ציית להוראות שוטר שהורה לו לעצור, נטש את הרכב והחל בבריחה רגלית, ולא נענה לקריאות השוטר.

בהודעת הערר ובדיון מיום 20.4.25, טען ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

ב"כ העורר טען כי קיים קושי ראיתי בתיק. לטענתו העורר לא חתם על טופס הודעה ולגרסתו חטפו לו את הטפסים מהיד. כמו כן טען כי לא ניתן לדעת מה היה בחקירה כי היא לא צולמה. הסנגור טען כי השוטר הדליק את מצלמת הגוף ואז כיבה אותה לפרק זמן ממושך, והדליק אותה רק לאחר שבוצע מעצרו של העורר. ב"כ העורר טען כי יש סתירות בין מה שהשוטר אמר לבין מה שנראה במצלמות.

עוד טען הסנגור כי השוטר לא ראה סיטואציה שהנהג יוצא מהרכב, אלא מסר שראה אדם שהסית את המבט ולא אמר שהוא ראה את העורר.

הסנגור טען כי לא חקרו את בעל הרכב, על אף שהעורר מסר את שמו המלא של בעל הרכב. עוד נטען כי השוטר סבר שמדובר באחיו של העורר, לכן מסר את שמו למוקד וקיבל פרטים. לדברי הסנגור אין מחלוקת כי אחיו של העורר מאושפז במשך תקופה במב"ן, וחל בלבול בזיהוי.

הסנגור טען כי ישנם מספר מחדלי חקירה בתיק שלא נבדקו וכן כי יש כרסום בראיות. עוד הוסיף וטען הסנגור כי בין משפחת העורר לשוטר שעצר את העורר, קיימת היכרות קודמת ויש לדבריו "שנאה בין הצדדים".

מנגד, טענה ב"כ המשיבה כי יש להורות על דחיית הערר.

ב"כ המשיבה טענה כי בבית משפט קמא התנהל דיון ממושך לעניין הראיות לכאורה.

ביחס לרכב, טענה ב"כ המשיבה כי כבר בתחילת דוח הפעולה של השוטר יניב ששון צוין שהוא הבחין ברכב מזדה בצבע אפור כהה, ושהרכב חלף אותו, החל להאיץ, כן בהמשך צוין מספר הרכב. כמו כן, בדוח הפעולה של השוטר, צוין השוטר את פרטי הרכב, ופרטי הלבוש של העורר.

ב"כ המשיבה טענה כי העורר בחקירתו נשאל אם הרכב שייך לחבר שלו והוא ענה שכן, לאמיר ביטון, ורק לאחר מכן, כשהוא נשאל מה הקשר שלו למרים יוסף, הוא ענה שהרכב בבעלותה. לאור זאת טענה ב"כ המשיבה כי העורר לא אמין.

ב"כ המשיבה טענה כי מדובר בשלב הראיות לכאורה, ובימ"ש קמא בהחלטתו ציטט באופן מלא מדוח הפעולה של השוטר יניב ששון, והתייחס גם לכשלים הראייתיים להם טען הסנגור. בנוסף, טענה ב"כ המשיבה, כי העובדה שטלפון העורר נמצא ברכב והעורר מסר כי מדובר בטלפון שלו, קושר את העורר לאירוע. לדברי ב"כ המשיבה הטלפון תפוס במשטרה והוכח שמדובר בטלפון של העורר. לאור זאת, טענה ב"כ המשיבה כי די בראיות שהוצגו ודוח הפעולה המפורט של השוטר, לקבוע קיומן של ראיות לכאורה.

ביחס לטענת ההגנה הנוגעת למצלמת הגוף של השוטר, טענה ב"כ המשיבה כי לחובת העורר עבר פלילי תעבורתי, בגינו ריצה העורר עונש מאסר בפועל, שכל הנראה לא הרתיע אותו. עוד נטען כי כל העבירות בוצעו בסמיכות זמנים, כאשר ב-2023 הורשע העורר במספר עבירות והוא נדון למאסר של 6 חודשים ומאסר על תנאי.

לאור זאת, טענה ב"כ המשיבה שקיימת מסוכנות מן העורר, ולדבריה מדובר ברצידיביסט, ומקרה זה הוא החריג המתאים למעצר עד תום ההליכים.

דיון והכרעה

ראיות לכאורה

בדו"ח הפעולה שערך השוטר יניב ששון, שזיהה את מבצע העבירה (מיום 1.3.25) פירט השוטר ששון, בין היתר, כי הבחין ברכב המזדה בצבע אפור כהה שחולפת אותו, כאשר הנהג הסתכל לכיוונו והחל להאיץ מהירות, אז לטענת השוטר הוא החל בנסיעה לכיוון הרכב, והמשיך בעיקוב מהיר אחריו. בסופו של דבר נכנס הרכב לחניה ללא מוצא, נהג הרכב ירד מהרכב והחל בבריחה. על פי דברי השוטר ששון באותו מזכר, הוא מכיר את הנהג מעבודתו במשטרה, ולא זכר בדיוק את שמו, אלא רק את העובדה שהוא מתגורר בשדרות ירושלים 5 אשדוד. השוטר צוין שיצא מהרכב והלך לכיוון רוגוזין, וכשהבחין בחשוד ביקש משוטרים שיזכירו לו את הפרטים של האחים משדרות ירושלים, ולאחר שנמסרו לו הפרטים המשיך עיקוב רגלי אחר החשוד, כאשר הוא כבר יודע שמדובר בנחמן יוסף, שהוא העורר בענינו, המוכר לו היטב מעבודתו במשטרה והוא אף יודע שהוא נוהג בפסילה ומעולם לא הוציא רשיון נהיגה. בהמשך מתאר השוטר את תפיסת העורר.

לדברי השוטר בעת שנתפס אמר העורר, בין היתר, "אני לא נהגתי אני רק ישבתי שם. הפלאפון שלי באוטו".
ב"כ העורר טען לקשיים ראיתיים הנוגעים לכך שהשוטר הדליק את מצלמת הגוף, ואז כיבה אותה לפרק זמן ממושך, עד לאחר שהתבצע מעצר העורר. כן טען טענות הנוגעות לכך שלא חקרו את אחות העורר שהיא בעלת הרכב ואת האדם שעל פי טענת העורר רכש ממנה את הרכב. ב"כ העורר טוען לאפשרות לדמיון בין העורר לבין אנשים אחרים. מדובר בשוטר שמכיר את העורר היטב מעבודתו, השוטר ציין כי כבר במהלך המרדף הרגלי הבין שמדובר בנחמן יוסף שהוא העורר בעניינו, ומתוך סרטון מצלמת הגוף של השוטר ניכר כי השוטר אכן מציין את השם נחמן במהלך המרדף. השוטר ציין כי ראה את נהג הרכב נוהג ברכב ומסתכל לכיוונו, ובהמשך ראה אותו יורד מהרכב, וציין כאמור כי הוא מכיר אותו מעבודתו במשטרה.

כפי שצוין לעיל מדובר בשוטר שראה לבדו אדם נוהג ברכב, בהמשך תפס אותו, ולכאורה יכולה היתה לעלות שאלה של זיהוי אותו אדם בעת התפיסה, כאשר לא נשמר קשר עין מלא עם מבצע העבירה מעת ביצוע העבירה ועד תפיסת העורר.

דא עקא, שבין הסרטונים המופיעים בחומר החקירה מצוי סרטון ובומצולם חיפוש שערך השוטר ברכב המזדה האפור בו נהג מבצע העבירה.

יצוין כי מדובר ברכב שאין מחלוקת על כך שהוא בבעלותה הרשומה של אחותו של העורר. זאת ועוד, עיון בסרטון החיפוש מעלה שבעת החיפוש נכח גם העורר, שמציין בסרטון שהרכב לא שלו, אך כאשר שוטר, שנראה כמוצא דבר מה ברכב שואל את העורר "זה הטלפון שלך?" משיב לו העורר "כן אבל הוא בטעות היה פה" ובהמשך אמר "הטלפון היה פה כי הייתי נוכח, מחכה לחבר".

העובדות האמורות אינן מותירות לכאורה מקום לספק, באשר לשאלה האם העורר היה זה ששהה ברכב האמור בעת הזיהוי בידי השוטר.

עיון בדברי השוטר בדוח הפעולה מעלה כאמור כי השוטר מציין כי זיהה את הנהג, ואינו מציין כל אדם אחר שנהג ברכב.

מכלל הנסיבות שפורטו לעיל ניתן לומר כי כנגד העורר עומדות ראיות ברף גבוה ביותר.

ב"כ העורר טען לכשלים ראיתיים שאין בהם לכאורה לפגום ממשית בראיות, לכאורה בשלב זה, ובנסיבות אלה ניתן לומר שדין אותן "כשלים ראיתיים" להתברר במסגרת התיק העיקרי.

מסוכנות וחלופת מעצר

מדובר בעורר כבן 33, שנהג זו הפעם השביעית לכאורה בהיותו בלתי מורשה ובפעם ה-4 נהג לכאורה בפסילה לאחר שלוש פסילות קודמות בהן הורשע. העורר ריצה מאסרים בפועל בגין העבירות האמורות.

זאת ועוד, מדובר בעורר שהורשע בעבר בעבירות תקיפה, איומים, החזקת אגרופן, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, היזק לרכוש, נסיון תקיפת שוטר, התנהגות פרועה במקום ציבורי והתחזות לאדם אחר במטרה להונות.

בבש"פ 9573/09, סלימאן נ' מדינת ישראל, נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"כידוע, על מנת שיוורה בית המשפט על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו...מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו, וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שיקבעו בעניינו..אכן בדין טען העורר כי בפסיקה נקבע שלרוב אין מורים על מעצרו עד תום ההליכים של נאשם שלו מיוחס אך דבר ביצוע של עבירות תעבורה, אך בנסיבות יוצאות דופן, כאשר התנהגותו של הנאשם מלמדת כי אין ליתן בו אמון וכי הוא יסכן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים".

בכלל נסיבות הענין, מצאתי כי בית משפט קמא לא שגה כאשר הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים, אף בלא לבקש תסקיר.

הערר נדחה.

ניתנה היום, 2727 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.